Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 37 WEDNESDAY, FEBRUARY 25 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 –ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 25-го ЛЮТОГО 1998 р. Ч. 37 РІК CV

ГЕНЕРАЛЬНА ПРОКУРАТУРА ЗВИНУВАЧУЄ УРЯД П. ЛАЗАРЕНКА

Київ (УНІАР). — Виконуючий обов'язки генерального прокурора України Богдан Ференц надіслав голові ВР Олександрові Морозові доповідну записку про виявлені органами прокуратури порушення бюджетового закону України. А саме, про використання грошей з Резервного фонду Кабінету Міністрів урядом Павла Лазаренка.

Як сказано в записці, Генеральна прокуратура встановила, що "з 274 постанов і розпоряджень про надання державної допомоги з Резервного фонду в 1996-97 роках більшість постанов і розпоряджень прийнято Кабінетом Міністрів з порушенням закону про бюджетову систему України та положення про Резервний фонд Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою ВР України з 22-го лютого 1996 року".

Перевіркою встановлено, що гроші з Резервного фонду Кабінет Міністрів використав на цілі, непередбачені положенням про Резервний фонд Кабінету Міністрів, а саме на капітальні вкладення та будівництво житлових будинків: у Кончі Заспі — 1,07 млн. гривень; на вулиці Десятинній — 1,165 млн. гривень; на вулиці Інститутській — 947,000 гривень; на житловому масиві Позняки — 865,000 гривень; будівництво державної резиденції — 85,000 гривень тощо. За рахунок бюджетових грошей, а також грошей з Резервного фонду, без достатньої потреби та законних підстав, за вказівкою колишнього прем'єрміністра України П. Лазаренка, впродовж 1996-97 років було здійснено капітальний ремонт будинків ч. 14 та 14-а в будинку відпочинку "Пуща Водиця", які використовувалися особисто ним, з благоустроєм прилеглої території.

У доповідній записці сказано, що "з метою ухилення від парляментарної контролі за використанням грошей з Резервного фонду, Кабінет Міністрів не надіслав відповідні документи Комітетові з питань бюджету і не надавав щомісячні звіти про витрати з Резервного фонду з обґрунтуванням такої необхідности, економічности та ефективности.

Водночас державна скарбниця, не зважаючи на скрутний стан із фінансуванням видатків державного бюджету, не забезпечила належної контролі за використанням грошей, виділених з Резервного фонду, що зумовлює негативну тенденцію щодо збільшення їх залишків на рахунках міністерств, установ і організацій. На 1-го липня 1997 року вони становили 29.8 мільйонів гривень, на 1-го жовтня 1997 року — 31.3 млн. гривень".

Богдан Ференц також поінформував О. Мороза про те, що "з метою усунення порушень існуючого законодавства у використанні грошей з Резервного фонду і забезпечення належної контролі над їх цільовим використанням, Генеральна прокуратура внесла подання до Кабінету Міністрів України".

Прем'єри України і Росії підписали програму економічної співпраці

Київ. — 20-го лютого прем'єр-міністер Росії Віктор Черномирдін і його український колега Валерій Пустовойтенко попередньо підписали програму економічного співробітництва на 10 років, повідомили засоби масової інформації.

Цю програму мають ще підписати президенти обох країн Леонід Кучма і Борис Єльцин під час поїздки українського лідера до Москви 26-27-го лютого.

В. Черномирдін, який перебував в Україні з дводенною візитою, сказав, що домовлення про економічну співпрацю збільшить товарообіг між двома країнами у 2.5 рази. Минулого року товарообіг дорівнював 15 блн. дол.

За словами В. Пустовойтенка, „домовлення повністю визначає взаємні потреби економік, промислових секторів та інтересів обох країн".

Б. Єльцин, виступаючи того самого дня перед журналістами у Москві, назвав програму економічного співробітництва „найбільш важливим документом", який зробив майбутні переговори з Л. Кучмою „дуже вартісними". Він похвалив розвиток російсько-українських відносин і сказав, що „не може бути повороту назад". За словами російського президента, обидва лідери обговорюватимуть також військову співпрацю.

19-го лютого, у перший день своєї візити до Києва, В. Черномирдін заявив, що Росія дозволить транзит туркменського газу через свою територію в Україну. За словами Л. Кучми, Росія постачає замало газу і Україна хоче закупити 10-15 блн. кубометрів цього палива з Туркменістану. Щорічні потреби України в газі дорівнюють приблизно 72 блн. кубометрів.

Згідно з українсько-туркменським домовленням, цього року Туркменістан має доставити в Україну 20 блн. кубометрів газу.

В організації атентату на Е. Шеварднадзе підозрівають Росію

Тбілісі, Грузія. — Телевізія республіки, покликуючись на правоохоронні органи, повідомила, що під час ретельних і швидко здійснених облав вдалося напасти на слід терористів, які здійснили атентат на президента Грузії Едуарда Шеварднадзе. Заарештовано декілька безпосередніх учасників атентату.

Коментуючи цю справу, Е. Шеварднадзе у радійовому виступі стверджив, нібито ядро терористів склали „прихильники колишнього президента Звіяда Гамсахурдії". Разом з тим Е. Шеварднадзе є певний, що терористична група „мусіла перейти спеціяльний вишкіл десь за кордоном і цією країною , мабуть, є Росія. Принаймні ми точно знаємо, що терористи, які здійснили злочинну акцію 29-го серпня 1995 року, переховуються на російській території".

Щодо заяви чеченського польового командира Салмана Радуєва, який взяв на себе відповідальність за атентат на Е. Шеварднадзе, то грузинський президент висловив припущення, що російські спецслужби використали С. Радуєва, щоб заплутати сліди злочину.

Сам С. Радуєв сказав у розмові з журналістами, що організаторами і виконавцями атентату на Е. Шеварднадзе був грузинський леґіон „Вовки без кордонів", метою якого є повалення „режиму Шеварднадзе ". С. Радуєв розповів, що „леґіон 'Вовки без кордонів' входить до складу так званої міжнародної конференції „Кавказький дім", заснованої в 1992 році тодішніми президентами Грузії і Чечні Звіядом Гамсахурдією і Джохаром Дудаєвим. Ціллю „Кавказького дому" є об'єднання кавказьких народів заради повного унезалежнення від російського колоніялізму.

Президент Б. Клінтон є обережним щодо Іраку

Вашингтон. — Президент Билл Клінтон підкреслив на пресовій конференції у понеділок, 23-го лютого, що Ірак дозволить інспекторам Організації Об'єднаних Націй дати негайно і беззастережно перевірити підозрілі приміщення, в котрих можна скривати чи виробляти зброю масового знищення. Заразом з тим Президент почав переконувати керівників Британії, Франції та Росії, щоб підтримали його пропозицію в Раді безпеки ООН про схвалення нової резолюції, котра попередить Саддама Гусейна у можливості поважних наслідків, якщо цей договір не буде вповні дотриманим.

Крім того, Б. Клінтон зазначив, що досягнена угода між Кофі Аннаном, генеральним секретарем ООН, та іракським президентом С. Гусейном повинна б відновити вільний доступ і перевірку інспекторами спеціяльної комісії ООН, запідозрілих у переховуванні та виробництві ядерної та біологічної зброї масового знищення місць по цілій країні. Президент Б. Клінтон також попередив, що подробиці цього договору мусять бути особисто вияснені К. Анном, але найважливішим для нього є, щоб це все перевірити, поки можна голосно заявляти, що іракська криза проминула.

Одначе найбільш сильно Президент ЗСА підкреслив, що у випадку відроломства зі сторони Іраку „ кожний нехай зрозуміє і буде свідомий того, що тоді ЗСА, і сподіюсь, всі наші союзники будуть мати будуть право відповідно зареаґувати, самі вибираючи час, місце і спосіб". Іншими словами Б. Клінтон дав до зрозуміння, що коли Ірак не дотримається будь-якої

(Закінчення на стор. 3)

Помер поранений вибухом бомби віцепрем'єр Криму

Симферопіль. — 23-го лютого у міській лікарні помер від ран, завданих вибухом бомби, віцепрем'єр Криму Олександер Сафонцев, повідомили засоби масової інформації.

Як уже інформовано, замах на О. Сафонцева здійснено 5-го лютого, коли він заходив до готелю, де мешкав. Вибухнула бомба, покладена у чавунну урну.

Кримська міліція повідомила, що О. Сафонцев помер внаслідок ускладнень на серце. Правоохоронні органи затримали одного чоловіка у зв'язку з замахом, однак особистість його не відома. Кабінет Міністрів Криму у своєму некролозі висловив співчуття рідним і близьким померлого.

О. Сафонцев став другою високопоставленою особою, яка померла в Україні цього місяця насильницькою смертю. 11-го лютого застрілено посадника Шахтарського в Донецькій области, активного члена Комуністичної Партії України.

Офіційного пояснення цих убивств покищо немає. Однією з перших версій замаху на О. Сафонцева було те, що певні сили намагалися відвернути увагу громадськости від подій у Ялті і дестабілізувати ситуацію на півострові перед виборами. Як відомо, Президент Леонід Кучма звільнив посадника Ялти, звинувативши його у неспроможності навести порядок у місті.

Минулого року убито віцепрем'єра Криму з питань туризму. Міліція вважає, що це вбивство зроблено на замовлення.

В загальному, дестабілізація в Криму має наскрізь негативний ефект на всі ділянки життя на півострові. Зокрема терпить на цьому туризм, з яким пов'язані фінансові приходи так для автономії, як і республіки.

Передвиборча ситуація викликає тривогу

Київ. — Під час зустрічі з німецькою делегацією заступник голови Верховної Ради України Віктор Мусіяка охарактеризував передвиборчу ситуацію в Україні як надзвичайно складну через величезну кількість політичних сил, які беруть участь у виборах, та відтягість рішення Конституційного суду щодо самого виборчого закону.

„Ситуація нагадує стиснуту пружину, яка може вистрелити в будь-який момент". — сказав він.

Депутат Бундестагу Фрідберт Пфлюгер, який очолював делегацію, детально поінформував про виборчу систему та розстановку політичних сил у Німеччині. Він також висловив занепокоєння, що українським виборцям дуже важко буде вибирати, оскільки 30 партій і блоків — це забагато. „Боюся, що виборці або проголосують за ліві сили, або взагалі залишаться вдома, а в результаті ви будете мати післямуністичний парлямент", — сказав речник парляментарної фракції Християнсько-демократичного Союзу Німеччини .

В. Мусіяка і Володимир Стретович, які є лідерами передвиборчого об'єднання „Вперед, Україно!" висловили негативне ставлення щодо ідеї Президентської Адміністрації створити на базі Християнсько-Демократичної Партії Віталія Журавського партію на підтримку президентської кампанії Леоніда Кучми.

Українських вояків судить російський суд

Севастопіль. — Заступник голови Спілки Офіцерів України Євген Лупаков спрямував депутатський запит до Верховної Ради щодо порушення юридичної самостійности України в Севастополі, повідомила 21-го лютого УНІАР.

Згідно з інформацією, у місті діє відділ Новоросійської військової прокуратури, перейменований на прокуратуру Чорноморської фльоти і Військово-морських сил України. Ця установа розслідує справи як російських, так і українських вояків, які вчинили злочини. При чому, згідно з кореспондентом УНІАР, з української прокуратури виключається всі справи і передається до російської. Рішення щодо судових справ теж виносить російський військовий суд.

„Демократичні ініціятиви" повчають українських журналістів

Київ (УНІАР). — „Інформація є товаром, про те хто ж відповідатиме за отруєння споживачів неякісною інформацією?", — запитав завідувач катедри соціології Київського Національного Університету Юрій Яковенко на семінарі „Використання даних опитувань громадської думки в засобах масової інформації".

Семінар, зорганізований Фондом „Демократичні ініціятиви", мав на меті навчити журналістів відрізняти професійні соціологічні дослідження від некомпетентно проведених, уникати помилок при використанні результатів опитувань у ЗМІ, самостійно проводити опитування громадськости.

Президент Київського Міжнародного Інституту Соціології Валерій Хмелько розповів про можливості та обмеження прогнозування результатів виборів на базі соціологічних даних. З останніми даними соціологічного опитування напередодні виборів ознайомив журналістів експерт фірми „Соціс-Геллап" Сергій Стукало.

Дириґент київської „Думки" став лавреатом

Київ. — Як інформують з Києва, там проголошено лавреатів державної премії України ім. Т. Шевченка у різних мистецьких галузях. Серед вісьмох нагороджених є ім'я відомого широко в Україні і на Заході дириґента і мистецького керівника державної академічної хорової капели України „Думка" Євгена Савчука за концертові програми української хорової музики в роках 1992–97.

Як відомо, хор „Думка" зі своїм дириґентом гастролювали в ЗСА у 1994 році, а їхню поїздку спонзорував Український Народний Союз.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

О. МОРОЗ ВИСЛОВИВСЯ ЗА НАДЗВИЧАЙНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ СТАН

РІВНЕ. — "Власність на землю є основною суперечністю між гілками влади в Україні, — заявив Голова Верховної Ради України Олександер Мороз під час відвідин Рівенщини, — Якщо земля стане об'єктом купівлі-продажу, то її продадуть за безцінь". Водночас голова парляменту припускає можливість проведення референдуму щодо власности на землю, а також, що новообрана Верховна Рада ухвалить закон про надзвичайний економічний стан. О. Мороз наголосив, що сам він переконаний у необхідності ухвалення такого закону.

ВИСТАВКА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

КИЇВ. — У пресконференції з нагоди відкриття 5-ої міжнародної виставки інформаційних технологій Ентер Екс'98, брали участь голови кампаній-виробників комп'ютерної техніки, розробники програмового забезпечення та представники Уряду. Вони розповіли про досягнення, надбані національними комп'ютерними та інформаційними компаніями за останні роки. Голова Національної агенції з питань інформації при Президенті України О. Матов повідомив, що в державному бюджеті виділено 15 млн. гривень для національної програми модернізації інформаційних технологій. За його словами, ця програма передбачаєстворення інформаційно-аналітичної сфери в галузі науки та освіти, а також у фінансовій галузі.

КОНКУРЕНЦІЙНА ПОЛІТИКА — РУШІЙНА СИЛА

КИЇВ. — Голова Антимонопольного комітету України Олександер Завада, зустрівшись 18-го лютого з журналістами і студентами, підкреслив, що конкуренція є рушійною силою перетворень в економіці України. „Наше завдання, щоб в економіці не було жодного підприємця, який спочивав би на лаврах, не удосконалюючись", — заявив він на зустрічі, організованій Університетом „Києво-Могилянська Академія" та Консорціюмом економічних досліджень та освіти. Порушуючи питання про зловживання підприємствами монопольним становищем, О. Завада повідомив, що минулого року АКУ відшкодував громадянам 9 млн. гривень. Антимонопольний комітет також контролює злиття підприємств, запобігає укладанню антиконкуренційних угод, недобросовісній конкуренції, дискримінаційним рішенням органів управління. Однак О. Завада зазначив, що дуже важливо, щоб комітет не надто сильно втручався в діяльність підприємств, адже „чим більше споживач потерпає від монополіста, тим рішуче він буде шукати альтернативу". Отже діяльність Антимонопольного комітету, за його словами, спрямована передусім на захист конкуренції.

ПРИХОВАЛИ ВІД ОПОДАТКУВАННЯ 4.4 МЛН. ГРИВЕНЬ

КИЇВ. — Порушено кримінальну справу проти ряду керівників акціонерного товариства „Херсоннафтопереробка". У 1995-96 роках підприємство уклало контракти на перероблення нафти з фірмами Росії, Бельгії, ЗСА, Ірляндії і Великобританії, використовуючи бартерні схеми. Угоди передбачали, що частина нафтопродуктів залишиться у підприємства-переробника. За попередніми підрахунками, підприємству вдалося приховати від оподаткування понад 4.4 млн. гривень. Дані головного управління боротьби з економічними злочинами Міністерства Внутрішніх Справ України свідчать, що в 1997 році правоохоронні органи виявили понад 500 злочинів, пов'язаних з операціями щодо перероблення сировини та здійснення бартерних угод. І значну їх частину здійснено у сфері енергозабезпечення.

Г.УДОВЕНКО ПЕРЕБУВАЄ У ВІДПУСТЦІ

КИЇВ. — Міністр закордонних справ Геннадій Удовенко подав заяву на ім'я Президента України з проханням надати відпустку на період виборчої кампанії в Україні. Як відомо, Г. Удовенко посідає третє місце в партійному списку Народного Руху України. Копію заяви надіслано також прем'єр-міністрові Валерію Пустовойтенкові. Зістрічі з виборцями Львова в Театрі Марії Заньковецької Г. Удовенко розпочав 21-го лютого.

6-ГО БЕРЕЗНЯ — ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ЖУРНАЛІСТІВ

КИЇВ. — Спілка Журналістів України щорічно 6-го березня відзначатиме День пам'яті загиблих після перебування в Чорнобилі журналістів. Про це повідомив голова асоціяції "Чорнобиль-прес" Вадим Шкода.

Л.КУЧМА ЗАКЛИКАВ РІШУЧЕ БОРОТИСЯ З КОРУПЦІЄЮ

ДНІПРОПЕТРОВСЬКЕ. — Під час відвідин Дніпропетровщини Президент України Леонід Кучма зустрівся з активом області. Темою обговорення був перебіг реформ та ліквідація заборгованости. Л. Кучма закликав рішучіше боротися з корупцією, яка "щедро розквітла на дніпропетровській землі за останні роки".

У СВІТІ

У НЕДІЛЮ, 22-ГО ЛЮТОГО, в Нагано, Японія, після 16-ох днів постійного напруження змагунів, змагунок, офіційних чинників і господарів закінчилися ХVIII зимові Олімпійські Ігри. Хоч в загальному передачі телевізійної мережі Сі-Бі-Ес не зуміли захопити публіку то все ж таки можна було у деяких моментах відчути надзвичайну гостинність, не тільки мешканців Нагано де відбувалися Олімпійські Ігри, але цілої країни до змагунів, їхніх штабів і гостей. Тому, не зважаючи на успіхи змагунів і дружин поодиноких країн, їм не було легко прощатися з усім, що пережили впродовж тих останніх16-ох днів у гостинному Нагано. Одначе всьому приходить кінець, і прийшла пора повертатись домів з усіма переживаннями успіхів і невдач останніх в цьому сторічні зимових Олімпійських Ігор. Все ж таки мабуть ніхто не повертався в такому піднесенні, як змагуни чеської чоловічої гокейової дружини, котрі тріумфували не тільки здобуттям золотих медалів першунів, але в першу чергу перемогою їхньої дружини над дружиною Росії.

В АМЕРИЦІ

РЕАҐУЮЧИ НА ТИСК КОНҐРЕСУ та комп'ютерної індустрії, Білий Дім поважно застановляється над можливістю здійснення представлених пропозицій про збільшення імміграційної квоти для комп'ютерних знавців та інших працівників інформаційної технології. Таким способом сподіються заповнити велику кількість порожних місць праці, на котрі в ЗСА немає подостатком відповідно кваліфікованих осіб. Це є дуже важке питання для полагодження, з одної сторони президент Билл Клінтон і віцепрезидент Ал Гор хочуть допомогти комп'ютерній індустрії, алe в той самий час не хочуть потрапити у неприязнь з профспілками організованого робітництва. Існуючий імміграційний закон дозволяє працедавцям на в'їзд 65,000 кваліфікованих закордонних працівників річно, котрі отримують відповідну візу Н-1В, яка може бути важною до шести років. Обсерватори уважають, що співпраця Уряду з приватною індустрією в цьому питанні зуміє перебороти опір робітничих спілок.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

UNA & Svoboda tel.: (973) 292-9800; Svoboda Fax: (973) 644-9510; UNA Fax: (973) 292-0900

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Радять зліквідувати дефіцит

В Україні сьогодні багато говорять про те, що за останні півроку накопичився борг перед нерезидентами і деякі чужоземні інвестори згорнули розпочаті було справи та залишили країну.

Це змусило міністра фінансів України Ігоря Мітюкова негайно шукати нові джерела фінансування. Після кількох зустрічей і переговорів він заплянував здійснити у 1998 році цілий ряд позик. Першим зовнішнім кредитом у 1998 році стане фідуціярний кредит в німецьких марках на европейському ринку, головним менаджером буде американська фірма "Меррилл Линч", яка вже купила великий пакет облігацій внутрішньої державної позики і розмістила їх на міжнародному ринку на 750 млн.гривень. Другим менаджером буде німецький "Коммерцбанк".

Фірма "Меррил Линч" в останні кілька місяців була головним зовнішнім партнером українського Уряду в питаннях фінансування бюджетного дефіциту. "Коммерцбанк" до кінця цього року плянує розмістити еврооблігації Криму на 110 млн. грн.

Швайцарський банк Ес-Бе-Це Варбург (SBC Warburg) висловив готовість передплатити українські евродолярові облігації на 150 млн. дол. із 17 відсотками річних.

Плянується здійснити ще один займ, але ім'я менаджера тримається в таємниці. Передбачається, що ним стане один з найбільших українських банків.

Потужний японський банк "Номура" зберіг статус менаджера з розміщення першої емісії цінних паперів "самурай" і Україна отримала кредитну оцінку японської оціночної агенції "Ніппон" — "ББ+".

Міністерство Фінансів плянує зменшити об'єм продажу облігацій внутрішньої державної позики на первинних авкціонах Національному Банкові України, хоча відомо, що НБУ вже у січні 1998 року купив до 80 відсотків цінних паперів внутрішньої позики, розміщених на первинних авкціонах. За рахунок зовнішніх позик Міністерство Фінансів плянує створити спеціяльний фонд для викупу облігацій внутрішньої державної позики на вторинному ринку.

Цю ситуацію прокоментував директор Гарвардського інституту міжнародного розвитку Джеффрі Сакс, який відвідав Україну.

Накопичення боргів перед Росією та позичка грошей у "Меррилл Линч" під 21 відс., а також розміщення облігацій внутрішньої державної позики під 50відс. річних — це лише "позичання відчаю", вважає американський економіст. На його думку, Кабінет Міністрів і Верховна Рада України цілком спроможні забезпечити прерхід до нової програми Міжнародного валютного фонду (МВФ). Для відновлення втраченого довір'я Дж. Сакс радить вжити радикальні заходи боротьби з кризою: зменшити рівень податків і бюджетні витрати, приспішити приватизацію, зробити прозорою урядову політику відносин з МВФ та Світовим банком.

Навряд чи всі поради американського фахівця сприйме більшість депутатів нинішнього парляменту України. Адже поряд з приватизацією телефонічних мереж та передачі їх міжнародним операторам, Дж. Сакс рекомендує дозволити продаж землі. За його словами, тільки дві країни світу надають цьому питанню "якогось містичного значення" — Україна і Росія, в той час, як у всьому світі землею давно вільно торгують.

Варто нагадати, що саме Дж. Сакс наприкінці 1996 року допомагав тодішньому віцепрем'єр-міністрові Вікторові Пинзеникові проштовхнути у Вашінґтоні радикальний реформістський пакет "Економічний ріст". Закладені в цьому пакеті заходи стали стартовими умовами програми EFF. Розраховуючи на швидкі структурні реформи, Міжнародний валютний фонд, за рекомендацією Сакса, дозволив Україні заплянувати на 1997 рік 5 відс. бюджетний дефіцит від валового внутрішнього продукту. Очікувалося, що стрибок української економіки дозволить залучити дешеві зовнішні капітали і за їх рахунок буде профінансовано бюджетний дефіцит. Однак керівництву України забракло політичної волі на реформи. Тому 1997 рік, замість року стабілізації, став роком швидкого накопичення величезного внутрішнього та зовнішнього боргів та втрати довір'я серед інвесторів.

Пошуки нових інвесторів — не вихід з важкого становища, вважає Дж.Сакс. Передусім, на його думку, треба встановити тверді бюджетні показники та зменшити майже до нуля бюджетний дефіцит.

Осип Труш

ЗБРОЙНІ СИЛИ І ВИБОРИ

У пресових органах України і діяспори ведуться дискусії на тему виборів до Верховної Ради України, які мають відбутися 29-го березня 1998 року. Береться до уваги всі партійні варіянти і можливости понад 30 партій і їхній вплив на висліди виборів. Аналізи не віщують нам бажаних успіхів, але чудо може статися.

На марґінесі цих жвавих дискусій заторкується і роля Збройних Сил України, а особливо їхній потенційний вклад у виборчу кампанію. І власне про цей бльок треба дещо сказати на підставі тієї дійсности, яка зараз існує в українському війську. Цей бльок начисляє близько 3 млн. осіб. До нього входять активні військовослужбовці, члени їхніх родин і ветерани. Саме число кваліфікованих виборців цього бльоку мало б поважний відгук у висліді виборів, якщо б у них була ясно окреслена концепція дії і якби був лідер, здатний об'єднати розрізнені зусилля військових формацій та громадських організацій, які мають відношення до ЗСУ. Такого лідера, довкола якого була б зорганізовна ця частина українського суспільства, що має шанси внести стабільність в державотворчому процесі, тепер нема.

Сучасна ситуація в ЗСУ віддзеркалює все неґативне, що притаманне суспільству, бо маємо у війську сім організацій з різними програмами й завданнями, які не раз самі собі суперечать.

Одна з найбільш активних, що має зорганізовану структуру, — це Спілка Офіцерів України. Вона має своїх депутатів у Верховній Раді, які є дійсними патріотами України, однак їх обмежене число неспроможне внести свою конструктивну програму на форум ВР, де мають занадто великий вплив ворожі нам депутати. Та, мимо цього, вони проводять намічені програми, проєкти законів і захищають інтереси ЗСУ. Спрямовують на правильний шлях своїх колеґ, які, захопившись фракційними інтриґами, забувають про справжні потреби армії.

Крім СОУ, існують ще інші організації, про які буде тут мова. Отже, це Національна профспілка військовослужбовців „Військова Єдність", Незалежна профспілка військовослужбовців України, Спілка совєтських офіцерів, Спілка військовослужбовців київського ґарнізону „Витязь" та Спілка бездомних офіцерів. Цей сам факт, що існує аж сім організацій, є сумним і це не дозволяє дійти до будь якого спільного знаменника дії. Варто згадати, що ці організації відбули свої наради на початку 1997 року і винесли рішення, щоб оформити Народно-патріотичну спілку військовослужбовців „Честь і Батьківщина", головною ціллю якої було б захистити інтереси старшинського корпусу, а також скликання всеармійського віча старшин, які оформили б Координаційний комітет, що мав би стати дорадчим тілом при Міністерстві Оборони і встановити громадську контролю для здійснення соціяльних програм армії. Від того дня, коли відбулося це віче, минув один рік, однак немає ніяких даних, чи ці пляни і проєкти здійснено.

Ось так виглядають справи у Збройних Силах України під сучасну пору. Можна б коментувати ще більше на цю тему, але й це дає свідчить, що багато не буде зроблено з рамени ЗСУ у цих виборах, мимо того, що ці вибори будуть дослівно рішати про дальшу долю України.

„Найбільш забруднене місце на землі"

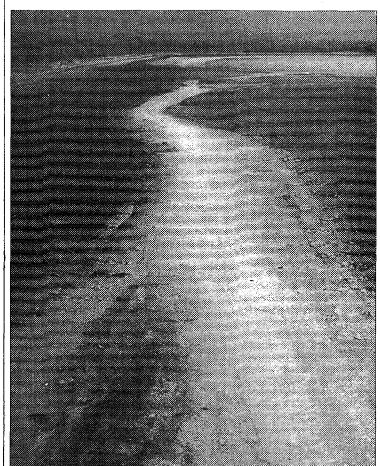
Під таким заголовком появилася стаття Майкла Спектора в журналі-додатку до щоденника „Ню Йорк Таймс" з неділі, 8-го лютого ц. р.

Стаття починається світлиною великого формату під назвою токсинне „Біле море" з обпаленою доріжкою, що веде до 200 футів глибокого хемічного резервуару, де колись була джерельна свіжа вода. Дерева худорляві, а пташки немов задурманілі. Не видно при дорогах старших жінок, які звичайно продають ведра буряків, моркви і помідорів. Це місцевість близько міста Дзержинськ із 300,000 населенням тільки 250 миль на схід від Москви. Там упродовж декад продукували тонни смертельних ґазів: ДДТ, пухлиновий і муштардовий ґаз, пальне до ракет, російську версію „помаранчевого аґента", ртуть, хльор і оливо. Тепер ці фабрики продукують менш небезпечні хемікалії.

Якщо хемічна зброя вже не була більш потрібна, її закопували у заіржавілих барилках, які пухли і згодом лопали, наповнюючи резервуар токсинними відходами. З цього і пішла назва „Біле море", яке було засекречене до 1991 року. Біологи, на підставі взятих зразків, стверджують, що вони вміщають найвищу концентрацію діоксину, що спричинює ракові пухлини навіть в мінімальній дозі.

Якщо хтось в Дзержинську пропонує харчові продукти, відразу заявляє, що вони не є місцевого походження. Російське правління говорить дуже мало про теперішній стан міста, де все ще домінують високі горнила і печі хемічної фабрики „Капролактам", але оферує кожному ґазову маску, якщо її хтось бажає.

Більшість мешканців тим не турбується. Багато на передмістах огрівають мешкання вуглем, який добувають із землі, насиченої діоксином. Статистика виказує, що смертність в Дзержинську є більша, ніж у найбільш відсталих країнах Африки, де смертність наслідком забруднення і різних хворіб є дуже висока. Життєвий відрізок часу — 42 роки для мужчин і 47 років для жінок. Кріпаки, які лупали скали за царських часів, жили довше.

Занечищена дорога до „Білого моря".

На одній із світлин знавець хемічної зброї сказав: „Ніхто не може признати, що це поважна проблема. Ми в Росії все ще думаємо, що краще вдавати, що це нічого злого".

На іншій світлині безробітня жінка видовбує із затроєного міського вантажу окрушини міді, свинця і алюмінію. Вона каже: „Ось як ми сьогодні живемо". На ще іншій світлині колишній робітник фабрики „Корунд", де він працював упродовж 40 років і тепер на 59 році життя дістає так мало, що змушений видовбувати ярину в колективній фабриці близько „Білого моря". Ще на іншій світлині працівник у фабриці „Капролактам" каже, що терпить на нервове розстроєння, а ще інший що має рака і має бути оперований, бо лікарі кажуть, що це із хемічного занечищення.

Хемічні витіки з фабрики „Корунд" каналом спливають до недалекої річки. Це один із цікавих образків теперішньої Росії. Він ще раз і ще раз підтверджує, що в Росії правління ніколи не присвячувало якоїсь уваги життю людини і її долі. Під цим оглядом нічого абсолютно не змінилося.

Д-р Роман Барановський

Проф. Теодор Мацьків

У 35-ліття „Українського Історика"

Тридцять п'ять років тому д-р Любомир Винар, професор стейтового університету в Кент, Огайо, започаткував видання незалежного історичного журналу „Український Історик" (далі УІ), що став офіційним органом Українського Історичного Товариства (УІТ). Можливо, що 35 років, якщо мати на увазі подібні чужинецькі видання, не є дуже довгий час. Одначе з уваги на специфічні умови, зокрема на мінімальні матеріяльні засоби, УІ завдяки невсипущій, самовідданій праці й енергії його засновника й головного редактора проф. Л. Винара не тільки втримався та переборов усякі труднощі, але невдовзі став репрезентативним журналом української історичної науки, у якому українські і неукраїнські дослідники можуть публікувати свої праці з історії України.

Виходячи із заложення, що історичні події в будь-якій країні розвиваються не ізольовано, але знаходять позитивний або неґативний відгомін, і що історичні процеси в Україні раз-у-раз зазублюються з подібними процесами в інших країнах, „Український Історик" присвятив немало уваги зв'язкам України з її сусідами, і навпаки.

УІ — вийнятково потрібний в Україні і тут, в діяспорі. Хоча сьогодні політична ситуація в Україні змінилася, одначе шкідливі для науки ідеологічні принципи, що закорінилися в світогляді сучасних істориків і дослідників, ще довгі роки будуть перешкодою для вільного розвитку історичної науки в Україні.

Відомо, скільки фальсифікацій і перекручень української історії можна знайти у совєтських і західніх виданнях ще й тепер. Публікації в „Українському Історику" українською і англійською мовами спричинилися до висвітлення не одного перекручення чи фальсифікації. Людмила Мазука (Київський Університет) пише, що „в умовах радянської дійсности був неможливий вільний і нормальний розвиток української історіографії... Заходами партії, за словами О. Оглоблина, була створена „уніфікована й навіть уніформована совєтська українська історіографія" (УІ, т. 31, 1994, стор. 96).

Редактор і члени Редакційної колеґії УІ завжди стояли на сторожі історичної правди і викривали фальшиві концепції совєтських істориків (наприклад, концепцію т. зв. „древнерусского народу") та західніх. УІ завжди ішов назустріч новим ідеям, поглядам та новій науковій методології, тематично охоплюючи усі періоди історії України і допоміжні історичні дисципліни. Тож, без сумніву, „Український Історик" багато причинився і причинюється до відродження наукової історіографії в Україні. Це виразно стверджує проф. Я. Калакура (Київський Університет), мовляв, „немає сумніву, що 'Український Історик' і його засновник та редактор Любомир Винар, що так багато зробили для відтворення правдивої історії України і тим внесли вклад у відродження нашої держави, будуть і надалі піонерами у відстоюванні незалежности і самобутности українського народу..." (УІ, т. 31, 1994, стор. 13-14).

Протягом 35 років в УІ співпрацювали різні ґенерації істориків, біля 200 дослідників, в тому числі й історики з України. Засновник і головний редактор УІ запросив на співредактора журналу видатного історика і археолога Михайло Брайчевського, голову осередку УІТ в Києві, а членами Редакційної колеґії стали Ігор Гирич (Київ), Ярослав Дашкевич (Львів), Ярослав Дзира (Київ), Ярослав Ісаєвич (Львів), Микола Ковальський (Острог), Юрій Мицик (Київ), Ганна Швидько (Дніпропетровське), Володимир Сергійчук (Київ) і інші. УІ став одним із головних журналів української національної історіографії.

Крім істориків, в журналі співпрацюють політологи, соціологи, історики літератури, економісти, архіварі, бібліографи і представники інших дисциплін. „Український Історик" став журналом історії і наукового українознавства та значно поширив коло співробітників і тематику. До речі, від 1963 до 1997 року включно було надруковано понад 9,500 сторінок — це вийняткове досягнення, якщо взяти до уваги, що в УІ, крім досліджень, друкуються джерельні матеріяли. Також треба згадати, що на сторінках УІ започатковано дисципліну грушевськознавства, що тепер розвивається спільними силами істориків з України і діяспори. Ми вже згадували, що значення УІ об'єктивно оцінили історики з України. Це також відноситься до наукових установ в Україні. Голова НТШ у Львові д-р О. Романів стверджує, що „протягом повних трьох десятиліть Українське Історичне Товариство і його друкований орган 'Український Історик' були і є рушійною силою розвитку української історичної науки, яка протистояла імперській системі наукової дезінформації та інтелектуального поневолення України. 'Український Історик' під головною редакцією Любомира Винара був і залишається єдиним стабільним багаторічним форумом нашої історичної науки..." (УІ, т. 31, 1994, стор. 299). Тамара Мандебура (Київ), твердить, що „сам факт появи реґулярного наукового видання, думаю, був гідним нашого імені... Останніх п'ять років він (УІ-ТМ) конче потрібний тут, в Україні. Він виконує дуже важливу місію — повертає українському народові ті надбання науки і культури, які створили українці по всіх світах, знайомить нас з творчістю видатних істориків". (УІ, т. 31, стор. 77). Історик Н. Р. Кічіґіна (Миколаїв) пише, що „УІ завжди боронив інтереси справжньої історичної науки, був сторожем історичних

(Закінчення на стор. 3)

Борис Кожин,
віцеадмірал, депутат
Верховної Ради України

Військово-морські сили України

II

Відповідь однозначна: політика Росії щодо України складається з двох стандартів, з двох заперечуючих чинників. Їх суть у тому, що перший використовується для широкого загалу, для популістських заяв про те, нібито Росія визнає незалежність України та інших колишніх союзних республік, їхній суверенітет і недоторканість кордонів. Про це свідчить угода між Україною та Російською Федерацією про дружбу, співробітництво та партнерство. А насправді перший стандарт є парасолькою, прикриттям другого, призначеного не для загального користування. Його політична суть полягає в тому, щоб за будь-яку ціну втримати спочатку у рамках СНД теперішні незалежні республіки, щоб пізніше відновити імперію у її колишніх межах, і в ній, на думку російських шовіністів, Україні належить особливе місце. Самостійне, позаімперське існування України не передбачається ні за яких обставин.

Навіть неозброєним оком видно, що агонізуюча Російська Федерація нині обрала Україну головним об'єктом своїх зазіхань, на який можна скерувати неґативну енерґію народу, його невдоволення своїм власним становищем і владою.

Україна — в небезпеці

Таким чином, ситуація, що склалася в Україні, дає усі підстави Верховній Раді чесно сказати нашому народові: „Україна в небезпеці!"

Такий висновок можна зробити, виходячи з різних прикладів, хоча б з підпільної візити до Севастополя мера Москви Юрія Лужкова на відкриття будинку для російських військовослужбовців Чорноморської фльоти. Саме там мер Москви в черговий раз нахабно проголошує, що Севастопіль ніколи не належав Україні, що необхідно „остаточно вирішити питання щодо російського статусу", що „росіяни не можуть бути спокійними, поки не повернуть собі Севастопіль", що Севастопіль був, є і буде російським. І це говорить один з чільних представників найвищої влади Росії, нашого „стратегічного партнера"...

Отже, після шести років незалежности України дуже гостро постала загроза стабільності в Україні. Між іншим, російські політики та владні структури все частіше висловлюються про те, що не лише Севастопіль, але й весь Крим є російським.

Громадська думка росіян готується до „війни" за „город русской слави" — Севастопіль... Росія, свідомо підписавши основний договір про дружбу з Україною, другим договором, про розподіл Чорноморської фльоти, офіційно узаконила військову присутність Російської Федерації в Україні, що поставило під сумнів суверенітет і безпеку України. На 17 будинках в центрі Севастополя піднято 17 прапорів Російської Федерації. Всі основні об'єкти, що забезпечували боєздатність фльоти, залишилися за РФ, а те, що на периферії і непотрібне, передано Україні. Такий наш „стратегічний партнер".

Виконавча влада в особі прем'єра Віктора Черномирдіна фактично солідаризувалася з ухвалами Державної думи, бо після цього російський прем'єр грубо остеріг: „Нікому не дозволю забити хоча в кілок на кордоні! Росія матиме єдину Чорноморську фльоту за будь-яких умов!"

От вам і стратегічне партнерство. От вам і подвійність політичних стандартів у взаєминах між Росією і Україною. От вам і популярність заяви і угоди про „дружбу і взаєморозуміння", про визнання суверенітету і недоторканости кордонів, і справжня суть політики подвійного стандарту.

В той же час представники президента Єльцина та російського уряду наполягають на тому, що наставлення окремих російських політиків чи установ не віддзеркалює офіційної російської позиції. Але таке пояснення нічого не варте, і його не можна сприймати всерйоз, коли найвищий орган Російської Федерації — Державна дума — оголошує Севастопіль російським містом.

Аналіза сукупних дій свідчить, що проти України послідовно і доволі успішно здійснюється московський плян „денезалежнізації". Його маштабність наштовхує на думку про те, що десь діє спеціяльний аналітичний центр — організатор та координатор антиукраїнської політики. А це під силу хіба таким структурам, як, наприклад, Головне розвідувальне управління Росії, яке зберегло свої кадри і постійно поповнює інформаційний банк різними даними, що стають в пригоді в міру потреби.

Комплексний стратегічний плян Москви полягає в пошуках варіянтів поглинення України Росією і, на мій погляд, складається з таких фраґментів:

— зовнішня ізоляція України;

— захитування її внутрішньої стабільности;

— дезінтеґрація України через Севастопіль, Чорноморську фльоту, Крим, Донбас, північний схід.

Гадаю, немає потреби розглядати всі можливі варіянти, але знати їх, на мій погляд, дуже важливо, щоб вчасно їх невтралізувати.

(Продовження буде)

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, Інк.

СВЯТОЧНИЙ КОНЦЕРТ

у пам'ять

визначного пяніста-педагога

РОМАНА САВИЦЬКОГО (1907-1960)

організатора й першого директора УМІ

В програмі:

- привіт-запис від патріярха музики України — маестра *Миколи Колесси*;
- виступи піяністок *Д. Каранович, Т. Богданської*;
- віолістки *Г. Колесси* (форт. дострій *О. Равлюк Прутеняк)*;
- *Р. Савицький,* мол. продемонструє монтаж прозірок із життя батька, та його ж записи (при коментарі музикознавця *Наталі Кашкадамової*, Львів);
- *Меланія* і *Лідія Долл* (учениці кл. Д. Каранович)

Спеціяльна, тематична виставка укладу мистця Олександра Захарова.

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ, ІНК.

2 Іст 79 вул., Ню Йорк
неділя, 8-го березня 1998 р.
Початок точно о год. 4-ій.

Президент...

(Закінчення зі стор. 1)

частини договору, то він застеріг за собою право зареаґувати негайно військово-збройним ударом.

Беручи це до уваги, американські літаконосці та військо залишаються на своїх місцях в околицях Перської затоки, бо на думку Президента, ще завчасно оголошувати мир послабити військову готовість.

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

має шану запросити вас

на ЗУСТРІЧ

з

ДІНОЮ УДОВЕНКО

дружиною президента 52-ої генеральної Асамблеї ООН та міністра закордонних справ України

яка відбудеться

в суботу 7-го березня, о год. 4-ій по пол.

в Українському Інституті Америки

3 Схід, 79 вул. Ню Йорк ,Н.Й.

Рік діяльности Інформаційного бюра ЗУАДК

В лютому 1997 року Екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) створила Інформаційне бюро для обслуги українців, які останніми роками прибули до ЗСА. Для обслуги цього бюра Екзекутива ЗУАДК призначила двох своїх членів, Віру Андрейчик і інж. Методія Борецького, як також запросила правника Андрія Міхняка на правного дорадника згаданого бюра. Інформаційне бюро працює під головуванням інж. М. Борецького.

Інформаційне бюро ЗУАДК було і є відкрите для обслуги новоприбулих кожної другої і четвертої суботи місяця у приміщенні ЗУАДК, 1206 Котман авеню у Філядельфії.

В минулому році Інформаційне бюро полагодило такі справи: 2-го листопада 1997 року зорганізовано і відбуто успішну (110 присутніх) зустріч з новоприбулими іміґрантами у зв'язку зі змінами іміґраційного закону ЗСА; біля 50 осіб, або родин одержали допомогу при виповнюванні льотерійних подань на „зелену картку"; 43 особи відвідали бюро в різних справах; дано допомогу деяким особам в пошуках праці, відбуто 12 відвідин Іміґраційного уряду в різних справах новоприбулих; відбуто сім відвідин бюра Адміністрації соціяльного забезпечення і чотири у податковій службі. Допомогу також одержали п'ять осіб при отриманні права на їзду автомобілем. Крім цього в минулому році було багато (біля 50) телефонічних звернень до Інформаційного бюра в різних справах новоприбулих, як також 17 листів з вимогами різних порад.

В біжучому році Інформаційне бюро ЗУАДК далі успішно працює. Його можна відвідувати кожної другої і четвертої суботи місяця від 10-ої години рано до 12-ої години полудня. Телефон — (215) 728-1630, факс (215) 728-1631.

Н. Н.

У 35-ліття...

(Закінчення зі стор. 2)

традицій, документально осмислює сторінки минулої та актуальної історії" (УІ, т. 31, стор. 68).

Треба одночасно ствердити, що статті з „Українського Історика" індексуються у головних бібліографічних міжнародних довідниках (наприклад, „Гісторікал Абстрактс") і це впроваджує тематику журналу на міжнародний історичний форум.

Нашу коротку статтю бажаємо закінчити думками засновника журналу Л. Винара, який пише: „Головним завданням журналу була і є об'єктивна реконструкція історичної метрики та розвитку українського народу і його суспільно-політичних інституцій у всіх періодах його існування. Журнал знайшов високу оцінку серед українських і неукраїнських істориків. Перед нами стоїть головне завдання якнайбільшого розповсюдження УІ в Україні" (УІ, т. 32, 1995, стор. 9). Протягом останніх 5 років УІТ вислало в Україну (наукові установи, бібліотеки) понад 6,000 томів УІ. Якщо взяти до уваги недостатню матеріяльну базу УІТ — це велике і тривале досягнення. І саме в ювілейному році „Українського Історика" українські громадяни і установи повинні прийти українським дослідникам з одноразовою допомогою (передплата УІ коштує лише 40 дол.), і приєднати нових меценатів і передплатників „Українського Історика" та допомогти в дальшій розбудові української історичної науки і української національної культури. Ми віримо, що громадянство повністю зрозуміло вагу історичних дослідів в українській і світовій науці і в закріпленні української державности.

Пожертви проситься надсилати на адресу (в чекових переказах): "The Ukrainian Historian", P. O. Box 312, Kent, Ohio 22240.

Станьмо правдивими будівничими української історичної науки!

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

39-ті РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ

Федеральної Кредитової Кооперативи „САМОПОМІЧ" у Нюарку, Н. Дж.

відбудуться

в суботу, 28 березня 1998 року о 6-ій год. веч.

в залі Українського Народного Дому
140 Проспект Евеню
Ірвінґтон, Н. Дж.

Реєстрація членів починається в 5:30 год. поп.

Після Зборів буде перекуска.

Ви і Кредитівка - Яка чудова спілка!

Студія Мистецького Слова
під керівництвом ЛІДІЇ КРУШЕЛЬНИЦЬКОЇ

запрошує приятелів й громадянство

на ІМПРЕЗУ

„СЛЬОЗИНА Й УСМІШКА"

присвячену св. пам'яті балерини і хореографа

ОЛЬГИ КОВАЛЬЧУК-ІВАСІВКИ

В програмі твори
Василя Стефаника і Едварда Козака „Ека"

субота 14-го березня 1998 року, 8:00 увечорі
В Українському Інституті Америки
2 East 79th Street NYC

неділя 15-го березня 1998 року, 2:00 по пол.
в Українському Народному Домі
142 2nd Avenue NYC

Вступ 15 дол., 10 дол. для студентів і сеньйорів

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої дорогої і незабутньої ДРУЖИНИ і СЕСТРИ

бл. п.

ROSALIE C. POLCHE

буде відправлена

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

у вівторок 3-го березня 1998 р.
о год. 8:30 рано
в
St. George Ukrainian Catholic Church
20 East 7th Street, New York, N.Y.10003.

Про молитви за душу покійної просять:
муж — HARRY і
сестра — NATALIE CHUMA

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашої дорогої і незабутньої ШВАҐЕРКИ і ТЕТИ

бл. п.

МАРІЇ (ДЗІДЗІ) КОСОВСЬКОЇ

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

у четвер 26-го лютого 1998 р. у Львові у церквах:

св. Ольги, св. Анни, св. Василія й Преображення Господнього;

у церкві

св. Трійці в Кергонксоні, Н.Й.;

як рівнож у катедрах:

св. Юра у Львові, Україна;
св. Катерини в Аллентавні, Па.

Про молитви за спокій душі покійної просять
шваґерка ТОСЯ з родиною

Ділимося сумною вісткою, що в неділю 22-го лютого 1998 р. відійшов у вічність наш дорогий МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

МИКОЛА ХОМАНЧУК

нар. 6-го вересня 1919 р. в Бережанах, Україна

Залишив у смутку:
дружину — НУСЮ
синів — РОМАНА з дружиною ВІРОЮ,
ЯРОСЛАВА з дружиною ПАТРИЦІЄЮ
внуків — АНАСТАЗІЮ, РОМАНА, СТЕФАНІЮ і ГРИГОРІЯ

ВІДВІДИНИ в середу 25-го лютого від год. 7-9 веч. в похоронному заведенні Humiston Funeral Home, Kerhonkson, N.Y.

ПАНАХИДА в четвер 26-го лютого о год. 7-ій веч. в цьому ж заведенні.

ПОХОРОН в п'ятницю 27-го лютого о год. 10-ій ранку в церкві св. Трійці в Кергонксоні, Н.Й., а опісля на цвинтар св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

КОНВЕНЦІЙНИЙ КОМІТЕТ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ у ТОРОНТО

повідомляє, що

ХОР „ВЕСНІВКА"

(лавреат міжнародного хорового конкурсу у Валії — Европа)

влаштовує

ВЕСНЯНИЙ КОНЦЕРТ

на пошану СТОЧОТИРИЛІТНЬОЇ діяльности

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

та з приводу

34-ої КОНВЕНЦІЇ

що вперше за час існування цієї найстаршої української установи відбудеться в Торонто, Канада

У ПРОГРАМІ КОНЦЕРТУ:

з хором „Веснівка", а також індивідуально в супроводі інструментального ансамблю

виступить

видатна канадська солістка ***АЛЕКСІС КОХАН*** *із Вінніпеґу*

Концерт відбудеться

у неділю, 17-го травня, о год. 7-ій веч.

у St. Patrick Church, 141 Mc Call Street, Toronto (біля Art Gallery)

Диригент „Веснівки" – ***КВІТКА ЗОРИЧ-КОНДРАЦЬКА***

Квітка Зорич-Кондрацька

Величавий КОНВЕНЦІЙНИЙ Бенкет

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

відбудеться

у суботу 16-го травня о годині 7-ій веч.

в "Toronto Hilton" готелі

Алексіс Кохан

з нагоди

34-ої Конвенції УНС

запрошуємо на бенкет і на концерт

шановних делегатів і гостей Конвенції та цілу українську громаду Торонто та околиці

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ"

— влаштовує —

ДЕННИЙ ТАБІР „ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ"

для дітей від 4 до 6 років

які володіють (розуміють і говорять) українською мовою

Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31-го серпня 1998 р. Вийнятків немає

Табір відбудеться на СОЮЗІВЦІ у двох групах:
від 28-го червня до 5-го липня 1998 р. та від 5-го до 12-го липня1998 р.

ОПЛАТА ЗА ПОБУТ НА СОЮЗІВЦІ: за батька, або матір і за одну дитину $90.00 денно, що включає сніданки та вечері. В ціну є вже включені податки й обслуга. За кожну додаткову дитину оплата $10.00 денно. Друга доросла особа платить тільки за харчування. Члени УНСоюзу одержують 10% знижки. Замовлення кімнат із $50.00 завдатку висилати на адресу:

ТАБІР ПТАШАТ
Ukrainian National Association Estate
Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446 • (914) 626-5641

- **Таборова оплата: — $70.00 і $5.00 реєстраційне (незворотне)**
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast — Pershi Stezhi) надсилати до: **Mrs. Oksana B. Koropeckyj, 1604 Forest Park Ave., Baltimore, MD 21207. Tel. (410) 744-0644 (7:30 до 10:00 веч.).**
- Реченець зголошень: **Перша група: 21-го березня 1998 р.**
  Друга група: 28-го березня 1998 р.
- Число учасників обмежене.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ- 98

Ім'я і прізвище дитини..
по-українськи і по-англійськи

Дата народження ....

Адреса..

Телефон..

❑ від 28-го червня до 5-го липня 1998р. ❑ від 5-го до 12-го липня 1998р.

Величина таборової сорочинки дитини: ❑ 6-8, ❑ 10-12, ❑ 14-16.

❑ Залучую чек на суму $........... ❑ Резервую кімнату на Союзівці

....
Ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Зваги..
....
....

Підпис батька або матері

У глибокому смутку повідомляємо рідних, знайомих і друзів, що 21-го лютого 1998 р. відійшла у вічність наша найдорожча СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

ОКСАНА ВІРА РАК

з роду ГАВРИЩАК

нар. 9-го квітня 1908 р. у Львові

ПАНАХИДА відбудеться 25-го лютого о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню Йорку. Відвідини тамже від год. 2-ої по пол.

ПОХОРОННІ СЛУЖІННЯ в четвер 26-го лютого, год. 9:30 ранку з похоронного заведення П. Яреми до української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак тлінні останки спочинуть на цвинтарі св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
сестра — КЛЯВДІЯ ОЛЕСНИЦЬКА
племінниця — НАНА ЛЯРСЕН з родиною
племінники — МАРКО ОЛЕСНИЦЬКИЙ з родиною
— АНДРІЙ ЯРОШ з дружиною КАРЕН
двоюрідні сестри
— ДАРІЯ ВАЛЮХ і
— ІРЕНА МЕРГЕМІЧ
сестра — МАРТА ЯРОШ з чоловіком
ближча і дальша родина в ЗСА й Україні.

Замість квітів просимо складати пожертви на Будівельний Фонд Українського Музею в Ню Йорку і церкву св. Юра.

Генеральний консул прибув до Бразилії

Дня 16-го грудня 1997 року прибув до Бразилії з дружиною Галиною д-р Василь Кириченко, призначений Урядом України генеральним консулом України на Бразилію, який крім професора історії в Київському Університеті також є поет, маючи багато своїх поем, в більшості яких цінить вартість українського народу.

По кількох днях прибуття до Бразилії генерального консула українська громада постановила влаштувати прийняття для високодостойного представника України і його дружини, що відбулося в приміщенні Товариства „Хліборобсько-Освітній Союз".

в Бразилії, але і Латинській Америці, як це підтверджують різні представники, присутні на прийнятті.

Генеральний консул В. Кириченко в своїй промові говорив про загальну ситуацію в Україні, відзначаючи свою місію, в політичному і економічному житті, передбачаючи велику працю в різних ділянках. Консул В. Кириченко певний, що виконає свою місію та розраховує на підтримку керівників української громади в Бразилії та своїх співробітників в консуляті. В. Кириченко впевнений, що дасть повний динамізм у відносинах України і Бразилії.

Під час зустрічі (зліва): генеральний консул д-р В. Кириченко, його дружина Галина, дружина віцеконсула Анна і віцеконсул Ю. Татарченко.

Йосиф Вельґач, голова Українсько-Бразилійської Централі Репрезентації, виголосив в імені української громади доповідь, в якій зазначив велику патріотичну працю віцеконсула Юлія Татарченка, яку провів в функціях генерального консула протягом півтора року.

Й. Вельґач зазначив, що призначення генеральним консулом України в Бразилії Василя Кириченка є великою честю для української громади цілої Бразилії.

Віцеконсул Ю. Татарченко в своїй промові зазначив велику дипломатичну працю, яку довелося йому виконати на чолі генерального консуляту від 24-го серпня 1996 року аж до 16-го грудня 1997 року.

Віцеконсул Ю. Татарченко зумів набути великого авторитету не тільки

Консул В. Кириченко, український патріот, обдарував всіх присутніх, що заповнили залю Хліборобсько-Освітнього Союзу, прочитанням своєї власної поеми, в якій доказує цінність українського народу.

Після промов і доповідей була перекуска, під час якої українська громада мала змогу запізнати симпатичне подружжя Кириченків. Протягом цікавого діялогу з дорогими гостями українська фолкльорна група „Барвінок" обдарувала присутніх двома народними танцями.

Українська громада Бразилії горда своїм генеральним консулом та встановленням генерального консуляту. Ми певні, що таким призначенням наші дипломати матимуть повні успіхи у своїй праці.

Д-р Михайло Рубінець

ХОЧ КІЛЬКІСТЬ АМЕРИКАНСЬКИХ домовласників під сучасну пору дійшла до досі найвищого рівня в країні, то найновіше звідомлення Конференції посадників ЗСА стверджує, що дискримінаційні практикування позичкової політики у містах Америки не дозволяють багатьом жителям міст стати домовласниками. Ця найновіша статистика стверджує, що минулого року в країні домовласниками було 65.7 відсотка осіб. Одначе в приміських околицях домовласниками являється 71.5 відсотка осіб, а в містах тільки 49 відсотків є власниками своїх житлових будинків, все це через дискримінаційну політику позичкових установ, які не радо дають мортґеджі членам меншинних груп, які є у великій мірі мешканцями міст.

ПРЕЗИДЕНТОМ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ в середу, 25-го лютого, стане новообраний Кім Дай Янґ, колишній політичний в'язень та дисидент проти військової диктатури в країні, котрого було засуджено на кару смерти. Він належить до нового типу політичних керівників, які твердять, що розв'язкою економічної кризи в Азії є більше демократії, відвертости та вільнішого доступу до ринків. З його приходом до влади громадськість Південної Кореї сподівається позитивних полагоджень багатьох спірних питань, які турбують не тільки їхню країну. Подібні сподівання на президента Кім Дай Янґа мають також і союзники Південної Кореї, в першу чергу ЗСА.

Пам'яті П. Різник

Вістка про смерть Павлини Різник стрясла українською громадою Америки. Ім'я її дуже тісно пов'язане з усім тим, чим жило українство діяспори, зокрема Америки. Це була особистість в Америці, яку не лише знали й шанували, але й любили, бо все життя її було спрямоване на конструктивну дію, на позитивну настанову до діяльности своїх людей і завжди націлене на добро України.

Народилася Павлина не на українській землі й ніколи не проживала в Україні; прийшла на світ в Пенсильванії в родині українських еміґрантів Миґалів, у час, коли у ранішній заграві ясніла Українська Національна Революція, — лютий 1917 року. Дитиною тратить Павлина батька, а мати переселюється з нею до Ню Йорку. Там Павлина вчиться в середній школі, а закінчивши її успішно, студіює журналістику й адміністрацію в Гантер Коледжі.

У її юності велике враження на неї справляє поява в Америці полк. Євгена Коновальця, який після основоположного Конґресу Українських Націоналістів у 1929 році приїжджає до українців Америки, щоб зактивізувати їх для підтримки рідному Краєві. Пішла з мамою на громадське віче і слухала слів великого полковника. А слова його були болючим розкриттям дійсности під окупацією чужої держави. Висновок: треба протидіяти, допомагати рідній Україні, бо їй дуже тяжко.

А тоді — присяга на вірність Україні, на її синьо-жовтий прапор. І вже не було вороття. Павлина була в полоні українських ідеалів. Творяться під впливом слів Є. Коновальця громадські організації, — ОДВУ і Український Золотий Хрест (у той час ще Український Червоний Хрест). Павлина була при творенні цих організацій. Юна ще дівчина стала співтворцем цієї жіночої організації, яка прирекла допомагати тим, що борються за волю України. Діяльність Павлини не обмежується до організаційного життя. Вона захоплюється красою й динамікою українського танцю й стає улюбленою танцюристкою Василя Авраменка, що „завойовував тоді танком Америку", їздить із трупою по осередках Америки, бере участь у світовій виставці в Чикаґо з прекрасним українським павільйоном. Вже в 1933 році стає співосновницею відділу МУН (Молоді Українські Націоналісти) в Ню Йорку, а згодом редаґує сторінки МУН в органі ОДВУ „Націоналіст". Їздить з доповідями по осередках. В 1933 році, коли прийшла вістка про „пацифікацію" в Галичині (руйнування українських установ, побивання діячів, священиків), бере участь у 10-тисячній демонстрації протесту українців проти польської окупаційної влади. В 1930-их рр. познайомилася з видатними діячами ОУН, що приїздили з доповідями до Америки. Були це — Омелян Сеник-Грибівський, полк. Роман Сушко, ген. Микола Капустянський. Це знайомство ще більше поширило її обрії. В 1937 році одружується з Володимиром Різником, діячем ОДВУ, співпрацює з ним. Займається працею в Українському Золотому Хресті.

У 1938 році все українство вільного світу звернуло очі на Карпатську Україну, де загорілось вогнище свободи. Отож вся увага була звернена туди. УЗХ організує допомогу, посилає пакунки з теплим одягом для вояків. Павлина вся у цій праці. Не довго триває радість перемог. Прийшла нова — мадярська — окупація. Павлина є тоді секретарем Головної Управи УЗХ, згодом фінансовою референткою, тоді — містоголовою і вкінці головою (1954–58); згодом знову містоголовою, а вкінці почесною головою УЗХ.

В 1938 році, коли пролунала вістка про трагічну смерть полк. Є. Коновальця в Ротердамі, ця подія потрясла усім українством. Глибокий жаль і грізне відчуття протесту проти смертоносної підступности Москви вимагало акції протидії. Так, найбільша заля Ню Йорку Гіподром була заповнена українцями. Прибули тоді ген. Курманович, полк. Р. Сушко, Ярослав Барановський і Олег Ольжич. З усіма ними П. Різник зустрілася, познайомилася, чула їх реакції, арґументи.

Павлина Різник доложила всіх старань, поробила потрібні ходи, щоб УЗХ став одинокою тоді українською допомоговою організацією в час Другої світової війни, визнаною Стейт Департаментом, що могла висилати допомогу до Европи. Так допомога йшла інтернованим українським воякам у Швайцарії, арештованим українцям у Франції (за німецької окупації) та вивезеним до Німеччини на працю. Згодом, як створено ЗУАДК, П. Різник була, як представниця УЗХ, секретарем ЗУАДКу в 1947–1957 рр. У 1948 році П. Різник бере участь у І Конґресі Українського Жіноцтва після війни, в Філядельфії, де створено СФУЖО. Стає також членом Крайової Ради УККА. В 1957 році, після купна в 1952 році Організацією Державного Відродження України (ОДВУ), посілости в Лігайтоні й створення Оселі ім. О. Ольжича, П. Різник разом з Оксаною Ґенґало організує й підготовляє Табори молоді УЗХ, що діють і тепер. П. Різник була тоді містоголовою, секретаркою і адміністраторкою Оселі.

Коли з'явилася можливість діставати вістки з України про рух опору, що зароджувався, УЗХ ініціює Комітет Оборони і Допомоги (КОД) в 1967 році, що діє при УЗХ і досі. Велика допомога була дана переслідуваним і їх родинам. П. Різник очолювала КОД до своєї смерти. В 1970-их рр. переїздить з чоловіком Володимиром на Фльориду, де очолює Відділ УЗХ, а також стає співорганізаторкою Українського Релігійного і Культурного Осередку ім. св. Андрія, в якому працює як скарбник, а згодом як член управи у мистецькій, суспільній і господарській комісіях.

Ще недавно — влітку — відзначено врочисто 60-ліття подружжя Павлини і Володимира Різників, де вітала соленізантів від УЗХ голова Наталія Іванів.

Життєписні дані П. Різник — це лише канва, по якій проходила довгими літами ткань її духа, її динамічної особистости, узорів — печаті її великого серця, що билося все її життя для України.

Мабуть, найбільшим болем її і її близьких останнього періоду життя була її свідомість того, що Україна не є ще національною українською державою і що Павлина змушена була відійти у вічність на півдорозі осягів її сповненого труду і любови життя. Вічна їй пам'ять.

Похорони сл. п. Павлини Різник відбулися 5-го і 6-го січня з церкви св. Андрія в Норт Порті, Фла., на цвинтар у Веніс, Фла. Прощальні промови виголосили: Наталія Іванів, голова УЗХ, Роман Шраменко, голова Українського Релігійного і Культурного Осередку ім. св. Андрія, Роман Серна в імені голови ОДВУ Вол. Процика і від д-ра Зенона Городиського, представника ПУН на Америку, редактор Міра Повх, редактор Ярослав Гайвас, Леся Татарко, Володимир Король, Валентина Мушинська. Письменниця Ганна Черінь промовила у зворушливій поетичній формі.

Під час похоронів складено пожертви в пам'ять св. п. Павлини Різник на Табори Молоді УЗХ на Оселі Ольжича і на Виховні Табори в Україні, ведені Всеукраїнським Жіночим Т-вом ім. О. Теліги. Якщо будуть бажаючі зложити пожертви на УЗХ, зокрема для Таборів Молоді в ЗСА і в Україні, просимо висилати пожертви на адресу виховної референтки УЗХ Володимири Кавки: Mrs. Wolodymyra Kawka, 2415 Devon Lane, Drexel Hill, Pa. 19026.

Н. Пазуняк

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 28-го ЛЮТОГО 1998 р.

Джерзі Сіті, Н. Дж. Річні загальні збори 70-го Відд. УНС Т-ва „Український Клюб Поступовий" відбудуться о год. 6:00 при 244½ Fourth Street Jersey City, N. J. У програмі: вибір нової Управи та вибір делеґата на 34-ту Конвенцію УНС. Марійка Галущак — секретар.

НЕДІЛЯ, 1-го БЕРЕЗНЯ 1998 р.

Притам Бой, Н. Дж. Товариство „Запорізька Січ" 155 Відд. УНС повідомляє, що загальні річні збори відбудуться о год. 2-ій по пол, в залі української католицької церкви „Матері Божої, 380 Meredith St. Управа запрошує усіх членів 155 Відд. взяти активну участь . Також відбудеться вибір делегата та заступника на 34-ту Конвенцію УНС. За Управу Анастасія Ковалюк — голова, Ярослав Завійський — секретар.

ВІВТОРОК, 3-го БЕРЕЗНЯ 1998 р.

Парма, Огайо. Управа 358-го Відділу Українського Народного Союзу „Львів" повідомляє все своє членство, що о год. 7:30 веч. в канцелярії Українського Нродного Союзу при 5691 State Rd. відбудуться звичайні збори Відділу, з ціллю вибрати двох делеґатів на 34-ту Конвенцію Українського Народного Союзу, яка відбудеться в Торонто в днях 15-го до 18-го травня 1998 р. Присутність всіх членів Відділу побажана. За Управу д-р Зенон Голубець — секретар 358-го Відділу УНС „Львів".

ANNOUNCEMENT
The officers of Ukrainian National Association Branch 358 "Lviv" invite all members of the branch to attend a regular branch meeting on Tuesday, March 3, 1998, at 7:30 p.m. in the UNA office at 5691 State Rd. in Parma, to elect two delegates to the 34th Ukrainian National Association Convention which will be held in Toronto, Ont. on May 15-18, 1998. Please plan to attend. Dr. Zenon Holubec — Secretary.

СУБОТА, 7-го БЕРЕЗНЯ 1998 р.

Вінніпеґ, Ман. Відд. 445 Т-ва ім. Шевченка повідомляє, що Загальні збори Відд. відбудуться о год. 3-ій по пол. в долішній залі Українського Національного Об'єднання при 935 Мейн вул. Після зборів відбудеться вибір делеґата і заступника на 34-ту Конвенцію. Просимо всіх членів прибути. Ю. Гвоздулич, голова, С. Геврик, секретар.

ПОНЕДІЛОК, 9-го БЕРЕЗНЯ 1998 Р.

Воррен, Миш. 94-ий Відд. УНСоюзу відбуде Загальні збори о год. 6-ій веч. в Галерії ЕКО, вул. Раєн. На порядку зборів — звіти, вибір нової Управи, вибір делеґатів на 34-ту Конвенцію. Всеволод Гнатчук, голова, Галина Татарська, секретар.